

[Indenrigsministeren]

lægningen og den rent faktiske udførelse af planerne er i rimelig harmoni med hinanden.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne sige, at hvis vi i fremtiden skal have et hovedstadsråd – og det kunne der måske efter de faldne bemærkninger her i dag være nogen tvivl om – så er det i hvert tilfælde væsentligt at vide, hvad det er for et hovedstadsråd, vi taler om. Vi har fra venstres side nogle gange peget på, at den centralistiske holdning, som det nuværende hovedstadsråd med de beføjelser, det har i dag, er udtryk for, ønsker vi ikke fortsat. Hvis det skal fortsætte, så må hovedstadsrådet alene koncentrere sig om de overordnede opgaver.

Hver eneste gang vi har drøftet nogle af de speciallove, som ministeren omtaler, på planlægningsområdet f. eks., har venstre peget på, at dér, hvor der står, at denne lov skal administreres af amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, så vi helst, at det blev sådan, at det var amtsrådene overalt i landet, også inden for hovedstadsområdet, altså ikke hovedstadsrådet.

Kort før sommerferien vedtog vi en ændring i by- og landzoneloven. Husker jeg ret, skal den først revideres igen i 1983, eller er det 1984? Så længe kan vi ikke vente. Vi er nødsaget til nu at få en sikker forvisning om, at disse ændringer vil ske ikke i næste kommunale samling eller i næste igen, men så hurtigt som overhovedet gørligt. Det kan ikke nytte noget, vi her spiller ping-pong med hinanden og kryber uden om grøden, som katten fandt på at gøre det i sin tid. Vi er nødsaget til at vide med sikkerhed, hvad det er, vi taler om.

Skal loven ændres med styrelsesloven her, skal beføjelserne ændres med styrelsesloven her, eller skal det ske på de enkelte lovgivningsområder? Da vi rejste spørgsmålet på disse specifikke områder, fik vi at vide: ja, vent nu, til vi skal ændre loven om hovedstadsrådet. Det var ministerens svar dengang. Nu får vi så svaret: ja, vent nu, til vi skal have revideret de enkelte sektorlove. Dette ping-pong-spil må høre op. Vi må nu forlange at få en meget klar tilkendegivelse om, hvor vi står. Hvordan skal vi ændre, hvordan skal vi rationalisere, hvordan skal vi fjerne de mange petitesser, som i øjeblikket er til så

stor irritation? Det skal vi have gjort så hurtigt som muligt.

Dræbye (RV):

Jeg skal lige indledningsvis i anledning af det, hr. Svend Erik Hovmand har sagt, sige, at jeg er enig så langt, at det må være væsentligt, at principperne for den præcisering af opgavefordelingen i hovedstadsområdet, som er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, må ligge klar i forbindelse med vor stillingtagen til dette lovforslag. Det kan godt betyde, at enkelte lovforslag ikke vil foreligge eller være færdige, men principperne bør være der. Det er de ikke i øjeblikket.

Jeg vil godt til ministerens bemærkninger omkring gennemførelsen af planlægningen sige, at det er jo ikke så enkelt, som ministeren fremstiller det, netop i hovedstadsområdet. I ministerens forslag til lovændringer sker der bl. a. en afskaffelse af hovedstadsfonden. Jeg er udmærket godt klar over, at denne afskaffelse er formelt begrundet. Men ud over det er der også den sandhed i selve afskaffelsen, at hovedstadsfonden, som var et væsentligt styringsinstrument i forestillingerne hos dem, som dannede hovedstadsrådet, i øjeblikket slet ikke bruges af hovedstadsrådet, og at dette styringsmiddel i realiteten er blevet fjernet af hovedstadsrådet selv.

Jeg synes også, det er væsentligt at gøre opmærksom på omkring gennemførelsen, at det ikke er sygehusplanlægningens efterlevelse i sig selv, som er problemet omkring Diakonissestiftelsen, Sankt Lukas Stiftelsen osv., men det er, at sygehuskommunerne inden denne planlægnings fastlåsnings og endelige godkendelse kan fjerne grundlaget for den planlægning, man er i gang med, gennem løbende budgetdispositioner. På andre planlægningsområder har man garderet sig mod en sådan udvikling, og det ville under alle omstændigheder – uanset hvordan det endte – nok være hensigtsmæssigt, om man også gjorde det på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.